

גובבורן סאר

סקוטלנד

רשם ג'וסף ג'קובס (1854 - 1916)

היה פעם איש בשם גובבורן סאר ולו בן גשם ג'ק.

יום אחד שלח גובבורן את בנו לשוק עם שלח של כבש ואמר לו, להביא בחזרה את תמורת השלח ואת השלח בעצמו.

ג'ק יצא לשוק אבל לא מצא איש שמוכן היה לשלם לו עבור השלח ולהשאיר לו אותו. הוא חזר הביתה מיואש. אבל גובבורן סאר אמר "אין דבר, תנסה מחר שנית."

ג'ק ניסה גם למחרת אבל מובן שלא מצא קונה בתנאים אלה.

כשחזר הביתה אמר לו אבא "אתה צריך לנסות את מזלך גם מחר." דומה היה לג'ק שגם ביום השלישי יקרה אותו הדבר, והוא התחיל לשקול האם כדאי לו לחזור הביתה בכלל, ולהרגיז את אביו. בדרך הגיע לגשר,

כמו זה שם בכביש קריק, שם נשען על המעקה והתחיל להתלבט. חשב אולי כדאי לו לחזור בכל זאת הביתה, ולא ידע יותר מה לעשות.

כשכך עמד ראה למטה נערה שמכבסת בגדים על גדת הנהר. היא הביטה למעלה ואמרה "אל תיעלב שאשאל, אבל מדוע אתה עצוב כל כך?"

"הנה אבא נתן לי את השלח ואמר למכור אותו ולהביאו בחזרה יחד עם הכסף." "זה הכל? תן לי ואראה לך איך לעשות זאת בקלות."

הנערה לקחה את השלח, כבסה אותו בנחל, גזזה את הצמר ואספה אותו, שלמה לו עבור הצמר ואת השלח עצמו החזירה כדי שיביא אותו הביתה.

אבא היה מרוצה מאוד ואמר לג'ק "זו נערה חכמה. היא יכולה להיות לך לאישה טובה. אולי תמצא אותה שוב?"

ג'ק חשב שיוכל למצוא אותה ואז אבא אמר לו ללכת לגשר, לראות האם היא שם ולהזמין

אותה אליהם לכוס תה. וג'ק הלך, ראה את הנערה ואמר לה שאבא הזקן שלו רוצה לפגוש אותה ושאולי היא תהיה מוכנה לבוא אליהם לתה. הבחורה הודתה לו יפה אבל אמרה שיכולה לבוא רק למחרת, כי היום היא עסוקה מאוד. "כך אפילו טוב יותר" חשב ג'ק "אוכל להתכונן לקראתה."

כשהיא באה אליהם למחרת ראה גובבורן שהיא באמת אישה חכמה ושאל האם תסכים להתחתן עם ג'ק והיא אמרה "כן." והם התחתנו.

לא עבר זמן רב ואבא אמר לג'ק שעליו לבוא איתו לבנות ארמון למלך. והמלך רוצה שהארמון יהיה מפואר יותר מכל הארמונות של מלכים אחרים. כשהם הלכו כדי להכין את היסודות לארמון אמר גובבורן סאאר לג'ק "אולי תוכל לקצר לי את הדרך?"

ג'ק הביט וראה שלפניהם דרך ארוכה. הוא אמר לאבא "אינני יודע כיצד להוריד ממנה אפילו חלק קטן."

"אז אתה לא עוזר טוב בשבילי. מוטב שתחזור הביתה."

ג'ק המסכן חזר הביתה ואישתו שאלה "מדוע חזרת לבדך?" הוא סיפר לה מה אבא רצה ומה הוא בעצמו ענה.

"טיפש שכמותך" אמרה אישתו "אילו סיפרת לו בדרך סיפור, הייתה הדרך מתקצרת! עכשיו תקשיב! אספר לך סיפור ואתה רוץ, תשיג את אביך ומיד תתחיל לספר לו. הוא ישמח לשמוע ועד שתגמור תגיעו למטרתכם ובאמת הדרך תראה לכם קצרה יותר."

ג'ק רץ מהר והשיג את אבא. גובבורן סאאר לא אמר מילה אבל ג'ק התחיל לספר את הסיפור ושניהם אפילו לא הרגישו כשהגיעו למקום, כך התקצרה להם הדרך.

הם התחילו לבנות את הארמון שהיה צריך להיות מפואר יותר מכל האחרים. אישתו של ג'ק אמרה לו להיות מנומס כלפי כל המשרתים ופקידים שבמקום, ולכן הוא אמר להם "בוקר טוב" או יום טוב לך" כל פעם שעבר מי מהם לידו.

אחרי כשנים-עשר חודשים גובבורן סאאר,
אדם חכם, בנה ארמון שאלפים באו לראות
אותו ולהתפלא ממנו. אמר המלך "יפה עשית.
מחר אחזור ואשלם לך."

"צריך רק לגמור את הגג בקומה עליונה" אמר
גובבורן "ואז הוא יהיה מוכן."

אבל אחרי שהמלך הלך, מנהלת הבית באה
אליהם ואמרה שרק חיכתה להזדמנות לפגוש
אותם לבדם. היא הזהירה אותם שהמלך
חושש כי הם יבנו למישהו ארמון עוד יותר
מפואר ולכן הוא החליט להרוג אותם מחר.
ג'ק נבהל אבל גובבורן עודד אותו ואמר לו לא
לדאוג, כי הכל יסתדר בטוב.

כשהמלך חזר למחרת אמר לו גובבורן כי לא
יכול היה לגמור את הבניה כי השאיר כלי אחד
בבית. הוא אמר שישלח את ג'ק להביא את
הנחוץ. "לא, לא" אמר המלך "אשלח אחד
האנשים שלי."

"לא, הם לא ידעו איך להסביר מה זה צריך
להיות" אמר סאאר "אבל ג'ק יוכל לעשות
זאת."

"אתה ובנך תישארו כאן. אבל אולי הבן שלי
יוכל למלא את השליחות?" "זה יתכן."

אז בן המלך נשלח וגובבורן אמר לו למסור
לאישתו של ג'ק "תני לו את הישר מהארגז."
כשבא בן המלך לאישה היא חיפשה בארגז
ואז אמרה לבן המלך שלא יכולה להגיע לכלי
הדרוש, ואולי, עם זרועותיו הארוכות יוכל
לעזור. וכשבן המלך התכופף מעל הארגז
תפסה בקרסוליו, זרקה אותו פנימה וסגרה
היטב, וכך הוא היה "ישר מהארגז".

הוא ביקש ניר ועפרון והיא נתנה לו, אך לא
הסכימה שיצא, אלא פתחה כמה חורים
קטנים כדי שיוכל לנשום.

הבחור כתב במכתב למלך שיוכל לצאת רק
כשגובבורן וג'ק יחזרו הביתה בריאים
ושלמים, וכשהמכתב הגיע המלך ראה שאין
לו ברירה, שילם עבור הבניה ושלח אותם
הביתה.

ואז אמר גובבורן לג'ק "כעת נבנה לך ארמון
יותר מפואר מזה של המלך." כך היה ושם
הם חיו עוד זמן רב.